

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 27 grudnia 1944 r.

o tymczasowym unormowaniu stosunku służbowego i zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. (1) Stosunek służbowy i zasady zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych, sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym, prokuratorów oraz asesorów i aplikantów sądowych, a nadto pracowników przedsiębiorstw, zakładów i instytucyj państwowych, których stosunek służbowy ma charakter publiczno-prawny, powracających lub zgłaszających się ponownie do służby — regulują właściwe przepisy prawne, obowiązujące w dniu 1 września 1939 r., ze zmianami wynikającymi z niniejszego dekretu.

(2) Osoby wyżej wymienione nazywane będą w dalszym ciągu dekretu funkcjonariuszami państwowymi.

(3) Przepisy dekretu niniejszego nie dotyczą wojska, profesorów, pomocniczych sił naukowych w państwowych szkołach akademickich i nauczycieli, służby bezpieczeństwa publicznego, w tym Milicji Obywatelskiej, Straży Więziennej i Granicznej.

Art. 2. Funkcjonariuszowi państwowemu, który w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia wejścia w życie dekretu niniejszego zgłosił się ponownie do służby państwowej i został do niej przyjęty, zalicza się czas służby do dnia 1 września 1939 r. — zaliczony i podlegający zaliczeniu według dotychczas obowiązujących przepisów.

Art. 3. Funkcjonariusze państwowi dla dobra służby mogą być przenoszeni do innych działów zarządu państwowego — zarządzeniem właściwej władzy.

Art. 4. Funkcjonariusz państwowy, powracający lub obejmujący ponownie po dniu 22 lipca 1944 r., stanowisko, do którego przywiązana jest wyższa grupa uposażenia, zarządzeniem Kierownika Resortu może otrzymać dodatek wyrównawczy w wysokości różnicy między posiadaną, a przywiązaną do spełnianej funkcji grupą uposażenia oraz przynależne do tej funkcji dodatki, o ile nie zostanie do tej wyższej grupy zaawansowany.

Art. 5. (1) Pracownicy, którzy wstąpili do służby państwowej po dniu 22 lipca 1944 r., a nie byli przedtem funkcjonariuszami państwowymi, uważani są za stałych funkcjonariuszów w rozumieniu odnośnych przepisów służbowych.

(2) Właściwe władze przełożone zaszeregują tych pracowników do odpowiednich grup uposażenia z tym, że w przypadku powierzenia pracownikowi stanowiska, do którego przywiązana jest wyższa grupa uposażenia, niż ta do której został zaszeregowany — stosuje się odpowiednio przepis art. 4 niniejszego dekretu.

(3) Przepis ust. 1 nie dotyczy tych stanowisk w poszczególnych działach zarządu Państwa, które ze względu na charakter służby mogą być obsadzone tylko przez pracowników kontraktowych.

(4) Pracownicy kontraktowi będą traktowani na równi ze stałymi funkcjonariuszami pod względem obciążeń i zwolnień z tytułu podatków i innych opłat publiczno-prawnych oraz korzystania ze wszelkich świadczeń z wyjątkiem emerytalnych.

Art. 6. (1) W ciągu roku, od daty wejścia w życie niniejszego dekretu, właściwa władza naczelna może zmienić grupę uposażenia i stanowisko służbowe, przenieść w stan spoczynku lub zwolnić ze służby funkcjonariusza, bez zachowania warunków i terminów przewidzianych w odnośnych przepisach służbowych.

(2) Zwolnienie ze służby przewidziane w ust. 1 może nastąpić po uprzednim 3-miesięcznym wypowiedzeniu.

(3) Rozporządzenie Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego ustali początek biegu terminu wskazanego w ust. 1 dla terenów pozostających jeszcze pod okupacją.

Art. 7. Przepisy art. 3 i 5 niniejszego dekretu nie mają zastosowania do sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym, prokuratorów, asesorów i aplikantów sądowych.

Art. 8. W ciągu trzech lat od daty wejścia w życie niniejszego dekretu może właściwa władza naczelna:

- a) zaliczyć funkcjonariuszy państwowych do wyższych kategorii i grup uposażenia bez względu na posiadane wykształcenie,
- b) zwolnić funkcjonariuszy państwowych od składania egzaminów urzędniczych.

Art. 9. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Przewodniczącemu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego i właściwym Kierownikom Resortów.

Art. 10. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z tym, że przepisy zawarte w art. 2, 4 i 5 mają moc obowiązującą od dnia 1 sierpnia 1944 r.

Przewodniczący Krajowej
Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Przewodniczący Polskiego Komitetu Wyzwolenia
Narodowego i Kierownik Resortów: Spraw
Zagranicznych, Rolnictwa i Reform Rólnych:

Edward Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Obrony Narodowej:

Michał Rola-Żymierski generał broni

w/z Kierownik Resortu Administracji Publicznej:

Edward Ochab

Kierownik Resortu Skarbu:

Jan Stefan Haneman

Kierownik Resortu Przemysłu:

Hilary Minc

Kierownik Resortu Aprowizacji i Handlu:

Teodor Piotrowski

Kierownik Resortu Sprawiedliwości:

Jan Czechowski

Kierownik Resortu, Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

Kierownik Resortu Pracy,
Opieki Społecznej i Zdrowia:

dr Bolesław Drobner

Kierownik Resortu Komunikacji:

inż. Jan Rabanowski

Kierownik Resortu Poczty i Telegrafów:

Tadeusz Kapeliński

Kierownik Resortu Odszkodowań Wojennych:

dr Emil Sommerstein

Kierownik Resortu Oświaty:

dr Stanisław Skrzyszewski

Kierownik Resortu Kultury i Sztuki:

Wincenty Rzymowski

w/z Kierownik Resortu Informacji i Propagandy:

mgr Stefan Matuszewski